

Naozaj sú iní ako my?

Nechcú ma? Nemajú ma radi? Prečo ma nechápu? Nevedia, čo cítim? Čo si myslím?... Aké otázky si asi kladú vo svojich hlavách mentálne postihnutí ľudia?

Poznám vo svojom okolí asi dvoch či troch ľudí, ktorí prišli do bližšieho kontaktu s postihnutými. Myslím si, že len oni majú právo skutočne hovoriť o tom, akí sú, ako sa správajú, a vyjadriť svoju mienku o nich na plné hrdlo. Ešte ani jedného z nich som nepočula povedať: „Sú nechápaví. Sú svetu na príťaž!“ Práve naopak.

Tak prečo my ostatní nemáme rovnaký prístup? Pozeráme sa na nich cez prsty. Akoby boli z iného sveta. Ak sa nad tým zamyslíme, sme rovnocenní. „Iní“ boli počatí rovnako ako my. Boli nosení v maminom brušku rovnako ako my. Majú právo na život, dýchajú ten istý vzduch a tiež im prúdi krv v žilách rovnako ako nám. Tak prečo sa zdajú nášmu svetu takí vzdialení?

Moja úvaha je plná otázok, pretože nerozumiem rozdeleniu sveta na Nich - tých iných a Nás- tých normálnych. Predsa žijeme na spoločnej planéte!

Kedy nebudú Oni a My? Kedy si budeme všetci rovní? Stratíme niekedy predsudky a odstránime si z hláv tú nezmyselnú bariéru? Môžeme si len pre seba potichu želať, aby sa to raz podarilo.

Adriana Kozárová